

"Az én házam imádságnak háza"

Családunk minden vasárnap járt templomba. Tehettük, mert édesapám ügyvéd volt. Nem voltunk kiszolgáltatva a besugóknak, akik jelentették a templomba járókat.

Apámnak volt egy soha nem felejthető szokása. Minden délután az irodai munkája előtt betért a kis terembe egy -egy imára, kérni a Jóisten segítségét a munkájához. Tehát a kisterem bármikor a hívek rendelkezésére állt.

Édesapám halála után is édesanyám hűséges látogatója maradt az istentiszteletnek. Az apja korai halála miatt minden ellen lázadó kamasz, rólam van szó, elég ritkán tartott velem. "Imádkozom érted is"- mondogatta szomorúan, bánatos szemekkel anyám. Csak ment és én néztem utána, s hallgattam dacosan a Rákóczi harang zúgását.

Jól imádkoztak, mert lehettem lázadó kamasz, a hatalomtól féltő, munkáját féltő tanár, a szívemben, lelkemben a Nagytemplom megmaradt az Imádság Házának. /Voltak évek, amikor az volt a hivatalos álláspont, hogy szocialista embert nem nevelhet vallásos pedagógus!!!/ Örömmel tértem vissza 90-es években, amikor már nem kellett félni a templomba járás miatt.

"Nem azé, aki akarja, s nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené".

Ezzel a számomra legkedvesebb igével kezdem gondolataim rögzítését. Miért oly kedves? Nem tudom. Talán már anyám méhében ezt hallottam, amikor a Rákóczi harang megszólalt. Talán ezzel az igével formált Mennyei Atyánk szent keze, amikor eljegyzett engem e földi életre. Tehette, hiszen Ő mindenható. A kérdés prózaiban is megközelíthető.

Már megszületésem előtt, s azután is egész életem a Hatvan utca - Nagytemplom .- Darabos utca - Bethlen utca négyszögben zajlott. Azaz : minden, egész életem a debreceni Nagytemplomhoz köt. Idejártam szüleimmel istentiszteletre, gyermekistentiszteletre. E helyen confirmáltam 65 évvel ezelőtt. E helyen vettem részt az 50, 60, 65 éves jubileumi fogadalomtételen. Elmondhatom: a Nagytemplomi Gyülekezet 200. évfordulóján, hogy 77 év emlékei kötnek a templomhoz, a gyülekezethez.

Egy templom -két egyházközség.

A Nagytemplom történetében is olvasható, hogy gyakorlatilag 1949-től léteznek önálló egyházközségek. Két egyházközség osztozott templomunkon: a Péterfia utcai egyházközség és a Csapó utcai. Családunk a Péterfiai utcaihoz tartozott. Itt volt presbiter apám haláláig. /1949 -1957/ Két megválasztott lelkipásztor él az emlékezetemben. Szenes László és Dezső László nagytiszteletű urak. Gyülekezetünk főpásztora volt: Péter János püspök is. 1949 -1956/ A csapó utcai egyházközség megválasztott lelkipásztora Ferenczy Károly nagytiszteletű úr volt.

Ha nem csal emlékezetem, egyik héten az egyik egyházközségé, volt a 10 órás istentisztelet a másik héten a másiké. Ez volt a helyzet a nyolc órás istentisztelettel is. Ünnepeken 10 órakor Péter János püspök prédikált. Nem voltak "kiegészítő" személyek, mint napjainkban. Ha vasárnap és kilenc óra, akkor gyermek istentisztelet, a kisteremben. Akkor még a padok is olyanok voltak, mint a nagyban. A szószék a harmónium helyén volt. Az istentiszteletek félórások voltak. Utána volt a vasárnapi iskola, Ica nénivel, meg Elvira nénivel. A Kálvin téri, mára lebontott gyülekezeti teremben. A gyermek istentiszteleteket gyakrabban a segédlelkészek tartották. Pld: Tankó István.

A Péterfiai egyházközség ekléziája a Déri téren, a Csapó utcaié meg a Vár utcán volt. Lelkészi hivatalunk a Püspöki palota oldalán volt. Ott voltak a konfirmáció előkészítők is. Egy ajtó választotta el a lelkészi lakástól. Szüleimmel gyakran megfordultunk ott. /Az öszenyílő szobákban jókat lehetett rohangálni és bújócskázni Dezső Lacikával. Persze nem hivatalos időben./

Azok az ötvenes évek...

Furcsa évek voltak az ötvenes évek. Az élmunkás asztalosból 6 hónap alatt lehetett bíró, a régiből segédmunkás avagy internálótábor lakója. Ez a sarkaiból kifordított világ felfedezhető volt templomunk életében is.

Jellegzetes ember volt dr. Poroszlay Ferenc egykori főszolgabíró. Feleségével, Ica nénivel ők voltak a takarítók. Hétköznapokon sikálták a padlót, port törölgettek. Vasárnaponként felöltöztek úri ember módjára. Feri bácsi felöltötte prêmes, paszományos bundáját, Ica néni meg a rókabundáját, megszentelve a vasárnapot.

Mindig elegáns volt fehér ingében és öltönyében Almássy Márton ludovikás katonatiszt. Azért maradt meg emlékezetemben, mert munkaköre szerint Péter János Püspök gépkocsivezetője volt. Ő vezette, szervizelte az akkoriban ritka Pobjedát. A garázs a Péterfia utca 33 alatt működött. Legjobb barátom az ott lakó Czeglédi Sanyika volt, többször megcsodáltam a nem fekete meseautót és karbantartóját.

Még megemlékeznék Kovács Pista bácsiról. Nem volt híres ember. Egy egyszerű, becsületes iparosról, egyházközségünk tagjáról teszek említést. Hobbija : az ünnepekre hitre buzdító verseket írt, nekünk gyeköcöknek. A Jóisten, Megváltónk szeretetére buzdított. Maga gépelte és osztogatta.

Már a hatvana évében járunk. Nagy szeretettel emlékszem a törékeny Csohány néniére, aki havi rendszerességgel szedte az egyházadót. Nagy titkok őrzője, tudója. Tudta, hogy Szabó Erzsébet nem más, mint dr. Barla Gyuláné, aki csak így tarthatta a kapcsolatot egyházközségünkkel. Tudta, hogy egy hittestvérünk által " Dr.Pogány Béláné emlékére ""befizetett egyházadó az én kapcsolódásom. Az igazak emlékezete örökké megmarad.

Igaz? Nem igaz?

PéterJános püspöknek volt egy mindenható munkatársa a héber-keresztény kapcsolatok jegyében. Csak rajta keresztül lehetett bejutni a főtiszteletű úrhoz. Valéria testvérről nan szó. Sokan csak Malária testvérként emlegették.

Az egész szocialista világot "megrázta" Sztálin elvtárs halála. Temetése időpontjában egy percre leállt minden. A harangok is megkondultak. Állítólag a Rákóczi harangot csak ünnepekkor szólaltatták meg. Az utolsó pillanatban jött az ukáz: meghúzni a Rákóczi harangot! Így lett ünnep a Naftalin halála. / Volt egy vicc: Milyenek a magyarok? Rendesek, csak sok náluk a moly. ??? A gyűléseken perceken át kiabálják: éljen a naftalin mondá a külföldi atyafi./

Kétségtelenül megrázta a híveket Szenes László hirtelen távozása. Azt suttogták, eltűnése Debrecenből összefüggött valami rendszerellenes röpirat gyártásával. Szerencse, hogy ennyivel megúsza.

Ez is a suttogó hangja. November 3-án a püspök utasította az illetékeseket, hogy vizsgálják át a Püspöki palota pincerendszerét. Tudhatott már valamit? Talány! / Nagy labirintus volt abban az időben a pincerendszer./